

Zvono

LIST UČENIKA OŠ ŽITNJAK

ŠKOLSKA GODINA 2012./2013., BROJ 13.

Dragi čitatelji!

Pred Vama je časopis učenika OŠ Žitnjak. On je pregled događanja, posjeta , uspjeha i osoba koje su obilježile školsku godine 2012./ 2013. Naravno,o svemu nismo stigli pisati, sve nismo uspjeli spomenuti, no o njima drugom prilikom.

Kako je sve u znaku skorog ulaska Hrvatske u Europsku uniju, moramo se pohvaliti da mi već „dišemo „ europski, provodeći europske programe, vježbajući toleranciju i zajedništvo različitosti, glazbom potiskujemo nasilje, a tu je i mnogo drugih pozitivnih stvari, kao njegovanje kulturne baštine naših starih, razvoj suosjećajnosti za potrebite, usvajanje zdravih navika i drugo.

Najbolje, pročitajte, bar prolistajte časopis i uvjerite se u bogatstvo i kvalitetu našeg školskog života.

Uredništvo

SADRŽAJ

Učenje, znanje i rad potvrđuje
čovjeka
Comenius program
Oni su nas proslavili
Intervju s Edonom Šabani
Intervju s Patricijom Lukić

Sklad boja... prof. Margareta
Glazbom protiv nasilja
Profesorica s ružom
Školska zadruga „RUKE“
Dani kruha u našoj školi
Karnevalska šetnja kroz vrijeme
Humanitarne aktivnosti
Učenici pišu o knjigama, igri, školi...

Djeco, učite i shvatite da samo učenje, znanje i rad potvrđuju čovjeka

Počela je i 102. školska godina odgojno – obrazovnog rada naše škole. Obljetnica kojom se malo škola u Hrvatskoj može pohvaliti. U malom i pitomom prigradskom okruženju Žitnjaka, Petruševca, Struga i Resnika obrazuje se 102. generacija učenika. Ponosni smo da pripadamo takvoj odgojno – obrazovnoj ustanovi jer je ona uvijek bila i bit će luč koja osvjetljuje put mladim generacijama.

Kroz ovu školsku godinu opet su neki marljivo radili i postizali lijepe rezultate na polju učenja, kulture i športa. Tako se možemo pohvaliti odličnim i dobrim rezultatima iz: matematike (Klokan bez granica), kemije, hrvatskoga jezika, geografije, glazbene kulture, prometne jedinice te sportskim natjecanjima. No, najveći uspjeh i ponos naše škole su učenici dramske grupe koji su se plasirali na državno natjecanje Lidorano 2013. Iskrene čestitke svim učenicima i njihovim mentorima – učiteljima na postignutim rezultatima. Oni su pobjednici, a svijet voli pobjednike.

Osim uspjeha imamo mi i poteškoća i problema, poglavito s nekim učenicima koji imaju poteškoće u vladanju i učenju te zato i postižu lošije rezultate. Kako bi to popravili, moramo svi skupa i učitelji i roditelji, a prije svega učenici, ozbiljno poraditi da bi se stanje popravilo.

Očekujemo ubuduće i bolje rezultate, a poglavito od učenika koji imaju lošije rezultate te da svi učenici shvate da bez učenja nema prosperiteta i napretka. Djeco, učite i shvatite da samo učenje, znanje i rad potvrđuje čovjeka i čini ga dostojanstvenim i spremnim da se uključi u normalan život.

Pred nama je novi izazov ulaska Hrvatske u Europsku Uniju gdje se otvaraju porostori za nove mogućnosti i perspektive, prije svega u našoj Hrvatskoj, a onda i šire u zajednici Europske Unije. Svega toga neće biti bez marljivog učenja i stjecanja novih znanja i kompetencija.

Ravnatelj OŠ Žitnjak
prof. Tomislav Barun

Comenius program

Program **Comenius multilateralno školsko partnerstvo**, koji provodi Agencija za mobilnost i EU programe, obogatio je i podigao kvalitetu školske svakodnevice učenika i učitelja OŠ Žitnjak. Štoviše, OŠ Žitnjak koordinator je projekta, odnosno **Ivana Čale**, profesorica engleskog jezika, uspostavila je veze s partnerskim školama iz pet zemalja.

Comenius društvo na 3. susretu u Hrvatskoj, otočić Košljun, Krk

I tako je počelo prijateljevanje s osnovnim školama iz: Italije (La Spezia), Litve (Vilkaviskis), Poljske (Białystok), Češke (Jesenik) te Turske (Ankara) koje traje u vremenu od 1. kolovoza 2011. do 31. srpnja 2013.

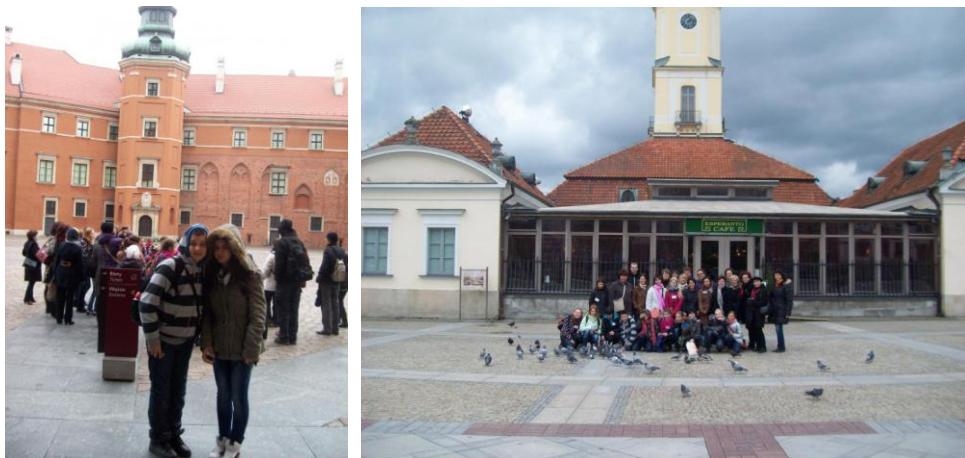

1. Comenius susret u Cinque terre Monterosso, Italija, rujan 2011.

Program uključuje razmjenu učitelja i učenika kroz koju oni upoznaju osobitosti tih različitih EU zemalja, različite aspekte kulture i civilizacije tih naroda. Program se već, mogli bismi reći, uspješno privodi kraju jer su realizirane sve međusobne posjete i razmjene, osim s Turskom kamo partnerske škole putuju 20. svibnja. Dojmovi sa svih putovanja (gostovanja) su odlični.

Litva

Poljska

OŠ Žitnjak uspješno je „odradila“ ulogu domaćina od 21. do 26. svibnja 2012. te organizirala 3. Comenius susret pod nazivom „Let's join hands and be creative“. Tim povodom OŠ Žitnjak, osim što je gostima (48 sudionika – učitelja i učenika iz pet zemalja) predstavila rad u školi, upoznala ih je s ljepotama grada Zagreba, Samobora, Varaždina, dvorca Trakošćan te ih odvela do obala mora, na otok Krk.

Comenius radionice u OŠ Žitnjak, svibanj 2012.

Nositelji projekta u većini partnerskih škola su profesori engleskog jezika, ponegdje iznimno ravnatelji, a projekt je interdisciplinarnog karaktera i može se primijeniti u nastavi brojnih predmeta: hrvatskog, njemačkog i engleskog jezika, povijesti, geografije, vjeronomjenske nauke itd.

Učenici i profesori OŠ Žitnjak u Češkoj,
travanj 2013.

Cilj ovog projekta je poboljšati ozračje u pojedinoj školi, pridonijeti suzbijanju nasilja, naglasiti važnost kulturne i lingvističke raznolikosti te povećati motivaciju, aktivnost i kreativnost učenika.

Dojmovi učenika s putovanja:

...Bio sam u Litvi. Bilo mi je super. Imao sam smještaj u obitelji moga vršnjaka Benasa. Iznenadila me njihova kultura...
Nikola Strelenc, 8.c

... Putovao sam u Poljsku. Bio sam smješten u obitelj Laskowsky nakon čega smo dva dana bili u Varšavi u hotelu. Obitelj je bila dobra prema meni i još

uvijek se čujem s djecom iz te obitelji. Bilo mi je jako zabavno kad smo razgledavali njihovu školu i mjesto, a i stari grad Varšava bio je jako zanimljiv...
Patrik Luković, 8.d

... Bio sam u Litvi. Išlo je nas četiri učenika i četiri učitelja. Bilo nam je super. Upoznao sam prijatelje iz drugih država s kojim sam i danas u kontaktu...
Antonije Vrbat, 8.a

😊 ONI SU NAS PROSLAVILI

Glumačka družina: Edona Šabani, Tamara Stojčević, Natalie Stankić, Martina Bradarić, Katarina Popovčić, Ivan Knežević, Mario Slana, Antonio Vrbat i Antonio Lopar, učenici 8.a i b razreda

S ponosom objavljujemo cijeloj učeničkoj populaciji NAŠE ŠKOLE, a onda i široj društvenoj zajednici, da je dramska družina naše škole postigla zavidan uspjeh plasirajući se na Županijsko, a potom i na Državno natjecanje s predstavom „Monodrama“ Bravooo! Veeliki ste! 😊😊😊

Dramska družina učenika osmih razreda, pod spisateljskom, redateljskom i inom paskom profesorice Margarete Milačić, predstavom „Monodrama“ prikazala je, neizravno, stanje u hrvatskom školstvu, u kojem zbog pomanjkanja financijskih i materijalnih sredstava, u prvi plan dolazi UM, sposobnost stvaranja velikog s malo sredstava i mnogo genijalnosti. I ispalо je genijalno!

Uz odličnu glumu cijele družine, a naročito glavnih glumica, Edone Šabani i Patricije Lujić, vrlo rječitu pantomimsku pratnju, zvučne efekate i uporabu izvrsno osmišljenih i izrađenih sjena, predstava, kojom se predstavila naša dramska skupina, izgledala je visoko profesionalno i odlično osmišljeno. S tim se, naravno, složio i stručni žiri, a ne samo mi amateri, te su tako naši glumci zasluženo otputovali na Državno natjecanje u Šibenik. Bravo profesorice Milačić!!! Bravo proslavljeni glumci!!!

Sklad boja, dobrote i ljubaznosti

nosi ime profesorica Margareta

Profesorice, već na prvi pogled vrlo ste zanimljiva osoba. Uvijek se lijepo i zanimljivo odjevate, s izraženim smislom za kombiniranje boja, prekrasno crtate... A tek Vaš dramski afinitet! Što bi nam još mogli reći o sebi? Imate li mana?

Zahvaljujem na komplimentima. Eto, kad već spominjete odjeću, nakon srednje škole, završila sam Stručnu školu za moderno oblikovanje i kostimografiju i jedno vrijeme sam se bavila modnim dizajnom i organizacijom revija. Bile su zamišljene kao koreografne priče bliske kazalištu. Nakon toga sam upisala Akademiju likovnih umjetnosti gdje sam izabrala klasu kiparstvo, što je moja jaaako stara, velika ljubav. Baš ste dragi, mana i te kako imam.. jedna od njih je sporost. Tu ču se zaustaviti :).

Vjerujem da ste u školi iz likovnog imali petice, a što je bilo s ostalim

predmetima? Koje ste predmete još voljeli? Jeste li imali slabu točku?

U osnovnoj školi sam imala odličan uspjeh i puno ambicija: baletna škola, lutkarska, dramska, literarna, likovna grupa... kasnije sam te moje ambicije nastojala ujediniti. Osim likovnog voljela sam hrvatski, glazbeni, engleski, a slaba točka bila mi je matematika.

Otkrili ste nam i svoje veliko dramsko umijeće, prava ste majstorica u režiranju i pisanju dramskog teksta (ovom prilikom Vam čestitamo na oslojenom 2. mjestu na Županijskom natjecanju i odlasku na Državno prvenstvo u Šibenik).

Jeste li možda glumili u kazalištu? Kako ste stekli te vještine?

Jedini kazališni nastup bio je u osnovnoj školi kada sam glumila u predstavi za Lidarano. Ostali nastupi nisu bili vezani izravno za glumu, već su proizašli iz nekih drugih okolnosti. Vještine sam stekla slušajući savjete svog mentora, vježbom i promatranjem. Glavni pokretač oduvijek je bio moj interes za kazalište, likovnost i ples i želja za obrazovanjem i istraživanjima. Bila sam sam čest posjetitelj kazališnih, glazbenih i filmskih predstava.

Koliko vremena zahtjeva priprema jedne takve predstave? Što je u tom radu najteže, a u čemu ste uživali?

Pripreme za predstavu su dugotrajne i promjenjive. Nikada se nije dogodilo da sjednem, razmislim, sve napišem na papir, povežem i tako predstava na kraju i izgleda. Predstava na kraju nije samo preuzati ili napisati tekst. Treba osmislitи cjelinu i povezati elemente: kostimografiju, koreografiju, scenografiju/rekvizite, glazbu, tekst, pantomimu itd.

Tijekom tih nadopunjavanja zna se dogoditi pokoji „zastoj“ i to zna biti naporno. Možda bih ipak navela kao najteži dio onaj trenutak poznat pod nazivom: „pet do dvanaest“, kad je krajnji rok preda mnom, a još me čeka puno posla kojeg nisam uspjela završiti.

Uživancija je gledati kako predstava poprima svoj konačni oblik sa svima koji sudjeluju, proživjeti međusobno

nadopunjavanje i uzbuđenje oko priprema i konačnog nastupa.

Koji su vam hobiji? Što volite raditi u slobodno vrijeme? Pišete li možda novi dramski tekst?

Slobodno vrijeme postaje gotovo nepoznat pojam, sve ga je manje, a interesa je još uvijek mnogo. Kad stignem ubaciti koji sat hulahoop rekreacije ili pogledam koju predstavu, film ili koncert.

U zadnje vrijeme dramaturgije imam i previše u školi, a kad neko opuštanje vrijeme, možda mi što padne na pamet.

Intervju vodili: Lea Jerković i Andrea Brkić

„Oduvijek mi se sviđala gluma“

Intervju s EDONOM ŠABANI, učenicom 8.d razreda, glavnom glumicom u predstavi „Monodrama“
Najprije iskrene čestitke za odličnu glumu i scenski nastup u kazališnoj predstavi „Monodrama“ koja je predstavljala našu školu na Općinskom, Županijskom, pa, sva čast, i na Državnom natjecanju u Šibeniku. Bila si genijalna. Predstava nam je pokazala tvoj veliki dramski potencijal. Svaka čast! Kako i kada je počelo tvoje dramsko iskustvo?

Oduvijek mi se sviđala gluma. Kao mala, voljela sam ići s tatom na razno-razne

predstave u kazališta, a i jednom sam nastupala u školi za Dan škole i svidjela sam se profesorici pa mi je obećala da će se u 8. razredu pridružiti dramskoj skupini.

Kada ste započeli s dramskom skupinom i koja je tvoja uloga?

Početkom 8. razreda, imam glavnu ulogu. U toj ulozi ja sam manipulatorica Ena koja baš i ne voli školu pa se izvlači na sve moguće načine samo da ne radi ono što joj je nastavnica zadala.

Koliko često imate probe?

Probe imamo 2-3 puta tjedno.

Kako izgleda jedan dramski sat?

Vrlo je naporan, profesorica je dosta stroga, želi da sve bude tip-top i prekida nas u svakom trenutku.

Kakva su tvoja iskustva s glumom?

Super mi ide gluma, "uforam" se u svaku ulogu.

Možeš li nam reći nešto više o samoj predstavi?

U predstavi ima svačega, od monologa i sinkronizacije do sjena.

Tko još, osim tebe, sudjeluje u predstavi?

Antonio Lopar, Patricia Lujić, Katarina Popovčić, Antonijo Vrbat, Mario Slana, Tamara Stojčević i Martina Bradarić.

Je li ovo iskustvo imalo utjecaj na tvoj život i na odnos okoline prema tebi?

Da, na Lidranu sam upoznala puno novih prijatelja s kojima sam i nakon Lidrana u kontaktu, a s nekim i u vrlo dobrim odnosima.

"Gluma mi ide jako dobro još od malih nogu!"

Ulomak iz intervija s **Patricijom Lujić** koja u predstavi „Monodrama“ igra profesoricu

Kakva su tvoja iskustva s glumom?

Gluma mi ide jako dobro još od malih nogu.

Možeš li nam reći nešto više o samoj predstavi?

Uglavnom, Ena (glavna glumica) smišlja kako bi izvela svoju predstavu i stavlja puno stvari koje je nemoguće staviti te na kraju odustane od svega i odluči da će sama odigrati predstavu nu kojoj će biti sama na pozornici.

Tko još, osim tebe, sudjeluje u predstavi?

Osim mene u predstavi još sudjeluju i Tamara Stojčević, Martina Bradarić, Katarina Popovčić, Mario Slana, Antonijo Vrbat, Edona Šabani i Antonio Lopar.

Je li ovo iskustvo imalo utjecaj na tvoj život i na odnos okoline prema tebi?

Pa i nije tako-moj život je malo "zbrčkan" jer idem i u glazbenu školu i plešem akrobatski rock'n'roll, tako da mi je bilo sasvim uobičajeno iako su se neki iz mog razreda bunili.

GLAZBOM

protiv nasilja

Samozatajna Nika Adamović, učenica 8.b razreda, uspješno je odradila svoju prvu glazbenu priliku. Dovela je OŠ Žitnjak u finale glazbene emisije Radio „Antene“. Nika je pri tome otkrila, kako širem školskom miljeu, tako i slušateljima Radio „Antene“ svoju veliku glazbenu nadarenost, osebujan glas i hvalevrijednu vještina sviranja gitare. Podatak koji Niku čini iznimnom jest činjenica da je gitaru sama naučila svirati „skidajući „s CD-a ili radija svoje omiljene hitove. **Braavo Nika! Najbolja si!** ☺

OŠ Žitnjak bila je sudionik projekta Radio „Antene „**Glazbom reci stop maltretiranju**“. Snimanje jedne emisije odvijao se i u prostorijama škole, s poznatom voditeljicom Barbarom Kolar. Tim povodom školu su posjetili i istaknuti glazbenici Davor Gobac i Nina Badrić, što je, naravno, oduševilo učenike, ali i učitelje.

Naši učenici predstavili su se cover pjesmom „Next to me“ u izvedbi Nike Adamović. Pri tome, već znate, Nika se istaknula kao odlična gitaristica i solo pjevačica, postala miljnica etera i Nine Badrić te dovela školu u finalnu emisiju.

Profesorica s ružom

UČENICA: Profesorice Majo, ove školske godine postali ste kolegica svojih profesorica, vratili ste se u svoju osnovnu školu kao profesorica geografije, kakav je to osjećaj?

PROFESORICA: Bilo je jako zanimljivo gledati svoje bivše profesore u drugom svjetlu i sada s ove pozicije. Jako su me lijepo prihvatali kao kolegicu. Zanimljivo je u što sada imam pristup zbornici, a kao učenicu me uvijek zanimalo što se tamo događa.

UČENICA: Bili ste učenica naše škole,

vjerujemo odlična, što pamtite iz tog vremena? Je li atmosfera u njoj ostala ista?

PROFESORICA: Moram priznati da je atmosfera bila jako dobra te da je bilo puno manje problema. Svi smo se trudili i jako puno učili, pa su rijetki bili slučajevi kada se išlo na popravni i slično. Također, jako smo poštovali i cijenili svoje profesore.

UČENICA: Jeste li geografiju zavoljeli još u osnovnoj školi ili kasnije? Kako ste se odlučili upravo za ovo zanimanje?

PROFESORICA: Oduvijek mi je geografija bila zanimljiv predmet jer pokriva puno područja i, osim ostalog, uči nas općoj kulturi. Za ovo zanimanje sam se odlučila u srednjoj školi zbog profesora koji mi je tada predavao pa me je na svoj zanimljiv način privukao geografiju. Osim toga oduvijek sam mislila kako je baš ovo pravi posao za mene jer me usrećuje predavati?

UČENICA: Mnogi od nas boje se pomalo odlaska u srednju školu, kako ste Vi to preživjeli? Jeste li stekli nove prijatelje ili ste se nastavili družiti sa starim društvom?

PROFESORICA: Tada to nisam smatrala velikim problemom, veselila sam se odlasku u novu sredinu. Ostala sam u kontaktu s dosta svojih kolega iz osnovne iako sam u srednjoj upoznala nove prijatelje s kojima sam također u kontaktu i danas.

UČENICA: Što bi nam iz svog iskustva mogli savjetovati o školovanju i učenju?

PROFESORICA: Savjetovala bih vam da radite i budete vrijedni. Sve se aktivnim i upornim radom može riješiti. Koliko kog se to vama možda činilo nebitnim, znanje je bitno u životu. Shvatite da se profesori trude da Vam prenesu svoje znanje pa budite dobri i vrijedni, poštujte i cijenite profesore i onda kada se s njima ne slažete. Nisu ni oni savršeni i grijese, ali se trude zbog vas. ☺

Razgovor vodili: Lea Jerković, Andrea Brkić i Ivan Dunder, 7.b

Školska zadruga „RUKE“

U školi već četiri godine uspješno djeluje učenička zadruga pod vodstvom profesorice Vere Javni i Sandre Maglov njegujući razne tehnike heklanja, vezenja, pletenjai te izrade ukrasnih predmeta. Zadruga predstavlja školu na mnogim smotrama te organizira prodajne akcije .

Dan KRUHA u našoj školi

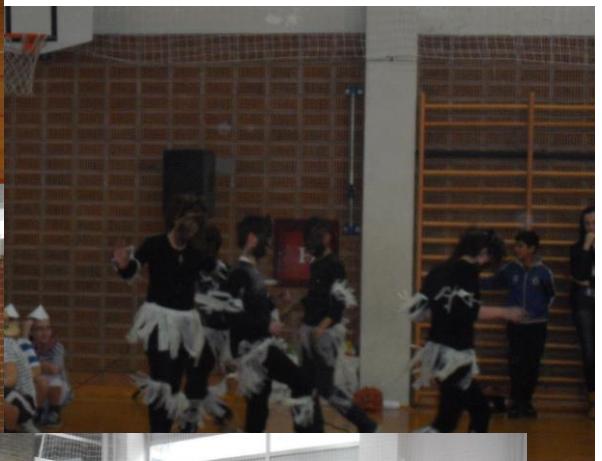

Obilježili smo Dan kruha pod temom „Kaj su jeli naši stari“. Tom prilikom razredni odjeli nadmetali su se međusobno izborom domaćih jela koje su za tu priliku pripremile bake ili majke. Našle su se tako ravnopravno, bok uz bok delicije bosanske, slavonske, zagorske, turopoljske, zagrebačke te kuhinje inog porijekla. Isprobavali su se slasni čupavci, orehnjače, gibanice, zlevanke, salenjaci i buftle, ali i slane pite i baklave, a nisu izostali ni mesni zalogajčići čvaraka i domaćih kobasicia. Zaključak svih nazočnih:

„KAJ SE NEKAD DOBRO JELO“

KARneVALskA šetnja kroz vrijeme

Učenici 5. i 6. razreda, uz vodstvo razrednika, maštovitim kostimima predočili su različita vremenska i povijesna razdoblja . Na maskiranom“ balu“, održanom 12. veljače 2013., u školskoj dvorani, razredi su predstavili i zabavili gledatelje prigodnom koreografijom .

Pomažemo potrebitima

U okviru Comenius programa, čiji je koordinator OŠ Žitnjak, u školi je provedena humanitarna akcija za djecu Tanzanije. Akcija je provedena kupnjom simboličnih srca - ulaznica za ples povodom Valentinova. Srca su izradili članovi školske zadruge „Ruke“. Tom prilikom prikupljeno je 860, oo kn za djecu Tanzanije. Naši novi prijatelji zahvalili su na ovaj simpatičan način.

Ali to nije sve...

Naša dječja srca često kucaju za druge, osobito u adventsko vrijeme. Učenici od 1. do 8. razreda izdašno su pokazali suošćećnost za djecu bez odgovarajuće roditeljske skrbi iz Dom „Savica – Šanci“ i tako im uljepšali božićne dane.

Vjeroučiteljica Gordana Štambuk i učenici 7. c razred

Obilježili smo..

Kravata! Hrvati! Jesu li Hrvati proslavili kravatu, ili je kravata proslavila Hrvate? Možda je pitanje teško, ali da su pojmovi u vezi, važno je znati.

Već tradicionalno obilježavamo s učenicima nižih razreda **Dan jabuka** ističući pri tome veliku vrijednost jabuke u našoj prehrani i za očuvanje zdravlja.

Radionica u školskoj knjižnici

Dan europskih jezika

Svake godine učenici 6. razreda povodom Dana europskih jezika održavaju radionicu, ističući pri tome vrijednost jezika za život pojedinog naroda. Tom prilikom naši profesori i učenici progovore na šest – sedam raznih jezika.

Sat povijesti: Ne zaboravimo VUKOVAR!

U prostoru školskog kazališta „Potjeh“ održan je sat povijesti za učenike 7. razreda. Tom prilikom učenici su o podvigu obrane i ratnim stradanjima u Vukovaru saznali iz prve ruke. Svoja su im iskustva prenijeli gospodin Damir Jašarenić, predsjednik Udruge zagrebačkih branitelja Vukovara i gospodin Ilija Ačkar, ratni zarobljenik u Vukovaru.

100 godina života šegrta HLAPIĆA

Šegrt Hlapić nedvojbeno je najpoznatiji književni lik kojeg su upoznali i naši pradjedovi i bake, majke i očevi, ali i mi mlađe generacije danas sa zanimanjem čitamo „Čudnovate zgode šegrta Hlapića“, gledamo istoimeni film, nosimo likove dobroćudnog Hlapića, Gite ili Bundaša na majicama, bilježnicama, školskom priboru.

Život mu je udahnula velika hrvatska književnica Ivana Brlić Mažuranić u čijem romanu za djecu njegova sudbina i dobrota plijeni simpatije čitatelja.

Povodom navršenih sto godina od objavlјivanja prvog izdanja romana „Čudnovate zgode šegrta Hlapića“, učenici 3.r azreda pripremili su prigodan igrokaz o Hlapiću, sudjelovali u kvizu i dobro se zabavili.

objavlјivanja prvog izdanja romana

Školska prometna jedinica

Školska prometna jedinica na 22. Gradskom natjecanju u OŠ Lovre pl. Matačića

U OŠ Žitnjak već četiri godine djeluje Školska prometna jedinica koja promiče kulturu odgovornog ponašanja i sigurnosti u prometu. Jedinica broji osamnaest članova, a predvode ih profesori Denis Bezer i Siniša Režek. Budući da je škola smještena uz samu prometnicu, ŠPJ često osigurava cestovne prijelaze učenicima u dolasku ili odlasku iz škole. Također, članovi Prometne jedinice izmjenjuju svoja iskustva i znanja s jedinicama iz drugih škola na gradskim natjecanjima.

Posjet Goethe – institutu

Povodom Fruhlingsfesta 13. travnja 2013. u 13 h grupa učenika OŠ Žitnjak posjetila je Goethe institut. Tamo nikad nije dosadno, znam iz vlastitog iskustva. Gledali smo dvije predstave i igrali kviz. Bilo je jako zabavno i nadam se da ću opet ići tamo.

Karla Gagula, 6.c

DUGA UVALA

Učenici 4. razreda 6. svibnja 2013. krenuli su u Dugu Uvalu na petodnevnu Školu u prirodi. Tjedan proveden na morskoj obali s mnoštvom izleta, događanja i druženja u hipu je prošao, ali dojmovi i uspomene ostaju zauvijek.

Evo što učenici pamte:

Svi mi četvrti razredi prošli tjedan bili smo u Dugoj Uvali, mjestu kraj Pule. Tamo smo se smjestili u Hostel „Cvrčak“. Svaki dan smo išli na izlete. Kada smo išli u Pulu, vidjeli smo pulsku Arenu u kojoj su se u davna vremena borili gladijatori. U Puli smo još vidjeli brodogradilište „Uljanik“... Nikolina Bogunović, 4.b

Najljepše što smo vidjeli bila je za mene pulska Arena. Sljedećeg dana išli smo u Nacionalni park Brijuni. Do Brijuna smo se vozili brodom. Tamo smo se vozili malim vlakićem s kojim smo išli na safari i vidjeli smo mnoge životinje: konje, zebre, slona, krave... Izašli smo iz vlakića i slikali se s mnogo prekrasnih životinja. Pješice smo krenuli do kakadua koji se zove Koki. On zna pričati i psovati... Lana Diankov, 4.b

U četvrtak smo išli u Rovinj. Rovinj je prekrasan gradić. U njemu smo vidjeli crkvu sv. Eufemije. Kad smo se vratili u hostel, večerali smo i išli u disco gdje smo imali pidžama party. Super smo se zabavili!... Lana Barišić, 4.b

Nikolina Bogunović, 4.b

Pjesma o moru

O more moje plavo
Sva te djeca vole
I ja se u tebi kupam
Svojim perajama lupam.

More, more čisto
Ko suza bistro
Po tebi brodovi plove
I djeca ribu love.

Iznad tebe galebovi lete
A na brodu ribar mrežu plete.
U daljini valovi se pjene
I čuje se zvuk sirene.

Lana Diankov, 4.b

Nova stranica povijesti

Hrvatska službeno ulazi u Europsku uniju 1. srpnja. Iz moje perspektive to je veliki pozitivan korak koji ćemo mi mladi osjetiti u svojoj budućnosti. Jedinstvo s drugim europskim zemljama omogućit će mladima educiranje u boljim školama i veće mogućnosti zapošljavanja. Europska unija je, navodno, nova prilika i nada i za sve poslovne probleme ljudi u Hrvatskoj koji su ostali bez posla, čije su tvornice propale ili nemaju tržiste za koje bi proizvodili.

O Europskoj uniji ne znam mnogo, ali znam dovoljno da bih o njoj mislila pozitivno. Mnogi govore da nam ulazak u nju baš i neće mnogo promijeniti život pa mogu reći da sam i ja u početku govorila isto, ali što više mislim o tome, čini mi se kao dobra i ispravna stvar.

Mislim da Europska unija dolazi s dobrim namjerama za nas i da će ponoći Hrvatskoj da se „izvuče“ iz krize u kojoj je trenutno ili se tome barem nadam.

Paula Grudić, 7.c

Ulazak Hrvatske u Europsku uniju je nešto o čemu se u našoj zemlji govori godinama. Ja o tome razmišljam tek nekoliko mjeseci slušajući bake, roditelje i susjede kako stalno nešto komentiraju. Jedni kažu da je to dobro za našu zemlju, dok se drugi bune. Ljude su najviše pogodili zahtjevi koje moramo ispuniti da bi dobili pravo ulaska. Jedan od zahtjeva je i legalizacija kuća i prostora u kojim živimo. Trenutno je vrlo skupo s obzirom na nezaposlenost i male plaće. Žao mi je onih koji to neće moći učiniti jer će im kuće biti srušene.

Dio koji mene veseli je micanje granica i slobodan ulazak u druge zemlje. To će nam omogućiti lakša i , nadam se, češća putovanja van naše zemlje. Osim toga djeca koja vole škole moći će upisati strane fakultete, studirati jezike... Nadam se da će se i do posla lakše dolaziti, to jest da će stranci tražiti radnike.

Ono što ja očekujem ulaskom u Europsku uniju je da ću nakon završene srednje škole brzo naći posao u Hrvatskoj ili van nje i svojim znanjem učiniti nešto za ljude i svoju zemlju.

Patricia Hrastović, 7.b

Dječji radovi o sreći, najmilijima, Zemlji, proljeću...

Knjige

Knjige su samo za mudre glave,
a ne za one koji se pametni prave.

Knjige se čitaju kada je dan,
a i navečer za lakši san.

Knjige nas slušaju dok veselimo se s njima
jer svaka bar deset ušiju ima.

Marija Perđun, 6.d

Nju svi volimo

Moja baka se zove Marija. Svi ju zovemo teta Marija. Cijela ju obitelj voli. Kada bi prošla ulicom, sve su susjede prestale zaljevati cvijeće i čupati korov, kako bi mogle s njom popričati. Svi ju poznaju i rado se s njom druže.

Moja baka je divna osoba kao da je izašla iz raja. Nikad joj nije bilo dosadno i imala je srce za sve ljude. Ona ima lijepu crvenkastu kosu i zelene oči. Voljela je nositi udobnu odjeću i obuću. Znala je po tri puta na dan ići u trgovinu. Radila je čupavce i zaboravila neki sastojak pa bi opet otisla i tako nekoliko puta. Radila je kao stroj. Dok bi ona čupala korov i zaljevala cvijeće, pekli su se čupavci. Znala je da ja volim čupavce pa ih je radila nekoliko puta na tjedan. Ja bih joj uvijek pomagala.

Najljepši dan u godini je bio njezin rođendan. Baka bi tada ispekla najmanje pet vrsta kolača te puricu s mlincima. Sve je mirisalo na kolače i meso. Mogla

bih njenu dobrotu nabrajati do sutra, ali jednog dana baku je zustavio moždani udar. Bila sam očajna. Cijelu sam večer stajala vani i razmišljala do ona više nikad neće biti ista. U tom tjednu su mi zaredale jedinice. Nisam se mogla koncentrirati jer su moje misli uvijek bile kod nje. Više nikad neće vani razgovarati sa susjedom, neću joj moći nikad više ništa povjeriti.

Imala je udar u lijevu stranu mozga. Tamo se nalazi centar za govor i lijeva strana upravlja desnom stranom tijela.

Danas je kod kuće, U ponedjeljak odlazi u starački dom. Uskoro mi je rođendan. To će mi biti najgori dan u životu. Ja svoju baku ne bih mijenjala. Ne može govoriti, ali moje srce uvijek zna što mi ona želi reći.

Laura Slovic, 6. C

Mihael Lukiški, 2.b

Teško je kad te svi odgajaju

Odrastanje je razdoblje života u kojem me svi odgajaju. Svi me savjetuju, a savjeti su uvijek isti. Roditelji mi stalno napominju da moram učiti jer neću moći upisati školu koju želim. Tu priču sam čula već milijun puta. Nikoga nije briga kako se ja osjećam, samo da me odgajaju.

Srećom da ne živim u srednjem vijeku. Mene odgajaju tako da me savjetuju, nikad me nisu kaznili. Misle da je kazna glupost. Koja sreća! Najgore od svega je kad idem s prijateljicama u šetnju, a oni mi kažu da se moram vratiti prije mraka. Nisam ja mala da moram rano dolaziti kući. Moja mama kaže: „Netko te može oteti, ubiti, ukrasti ti nešto!“ Koja glupost! U Petruševcu nitko nije u stanju nekoga oteti. Većina ljudi samo pije, pije i pije.

Njih bi trebalo odgajati, a ne mene.

Uvijek poslušam što mi roditelji kažu jer ih ne želim ljutiti, a i već su me odgojili da im se ne suprotstavljam.

Moja mlađa sestra me pokušava na neki način odgojiti. Želi da budem dobra prema njoj. Uvijek mi govori što bi mi bolje stajalo: „Uzmi ljubičastu majicu i nove crne traperice, bolje ti stoji nego roza majica i poderane traperice.“ Kratko zašuti pa kaže: „Meni bolje stoje poderane traperice.“ Ne ljutim se zbog toga jer znam da je ljubomorna. Ne mogu više slušati iste savjete. Da me bar nitko ne odgaja ili bar samo jedna osoba koja zna odgajati. Da ne moram slušati sto glasova koji savjetuju kako moraš biti ovakva, moraš biti onakva.

Kao što rekoh, teško je kad te svi odgajaju.

Marija Perđun, 6.d

Korina Lujić, 2.b

Moj rat sa sestrom

Kada dođem kući, vidim nju, pomislim kako imam super sestruru, a ona me ni ne primjeti. Nešto kažem,

ona proturječi. Malo je pogledam, ona me istuče.

Pripremim nešto za jelo, njoj se to gadi. Kupim joj dar, ona ne zahvaljuje. Ipak je volim, ili je se bojim? Ona trenira teakwando i uči se tući. Kada smo sami kod kuće, ona prati svaki moj korak kao tajni agent 007.

Jednom ne tako davno, uništila mi je najdraže slušalice za mobitel. Bio sam ljut kao ris, gurnuo sam je i umalo da nije pala u svježi cement. Nakon toga mi se ispričala, pogledala me i počela plakati.

Ali ima i dobrih trenutaka u našem životu. Častimo se lijepim riječima i poklonima. Jednom mi je za rođendan poklonila tako glasnu budilicu da bi gluhog probudila. Moja sestra je slatka, ali glasna ko vlak na paru.

Bez obzira na sve što mi je napravila, ona je ipak moja sestra.

Naš odnos je poseban, mi se svađamo svake sekunde kad smo zajedno, ali se i pomirimo jako brzo.

Sven Poznanović, 7.b

Oni čine moj život sretnijim

Moj život čine sretnijim moji prijatelji. Maja, koja zna svaki trač, Nives, koja mi posuđuje tehničke, Martina, koja mi daje da prepišem zadaću, Valentina, zbog koje nismo pisali test iz povijesti i mnogi drugi. Uvijek su tu da mi pomognu i druže se sa mnom.

Sretnom me čini i moja mama. Svako jutro kad se probudim, ona je tu. Uvijek joj mogu sve reći, nikad se neće naljutiti. Volim ju najviše!

Postoji još jedna osoba koja mi uljepšava dan. Ide u 7. razred pa ga ne vidim često. Subotom i nedjeljom uvijek mislim na njega i jedva čekam ponedjeljak da ga opet vidim.

Laura Slovic, 6.c

Tin Tolan i Danijel Maras, 2.c

Iako mi je najgora nerpijateljica, ona je ujedno i moja najbolja prijateljica.

Tomislava Vučetić, 7.b

Moj život čini sretnijim moja majka kada me ujutro poljubi prije posla. Jutro mi istog trena postane ljepše. Moj život čini sretnijim moja baka koja mi uvijek pripremi doručak iako ga znam sama napraviti. Kada ga ona napravi, pun je ljubavi i nekako boljeg okusa.

Moj tata je pomalo zaigran i smiješan pa nedjeljom smišljamo igre i igramo se s bratićima koji me uvijek nasmijavaju svojim ludorijama.

Moj život sretnijim čini moja obitelj.

Ana Matun, 6c

Sara Kaurin i Sara Andrijanić, 2.c

Biciklijada

Moji prijatelji i ja zajedno s našom učiteljicom uputili smo se na vožnju biciklima po našem zavičaju. Bilo je prekrasno jutro. Na nebu su se nazirali oblaci, ali mi smo vidjeli sunce. Kada smo se vozili pokraj šume, iznenada je započeo pljusak. Učiteljica nas je stazicom povela do drvene kućice. Tu smo ostali kratko jer je sunce bilo na našoj strani.

Proveli smo se odlično. Istraživali smo vrste lišća našeg zavičaja. Vratili smo se umorni, ali veseli.

Laura Kaurin, 2.b

Luka Vuković, 4.b

FOTOSTRIP O PAUNAŠU

Vrlo poznatu priču Tite Bilopavlovića o nesretnom dječaku koji je nehotice usmratio bijelog paunaša, 6.c razred ispričao je slijedom fotografija:

Moje školovanje

Sjećam se dana iz mog ranog djetinjstva kad sam s majkom razgovarala o polasku u školu. Nažalost, moram priznati, nisam bila baš oduševljena tom idejom. Zamišljala sam da će to za mene biti vrlo komplikirano i teško, ali kako su dani odmicali, bilo mi je sve bolje. Upoznala sam nove prijatelje koji su ubrzo postali glavni dio moga života. Tu je bila i moja nova učiteljica Nada koja me upoznala sa svijetom učenja. U školi smo stjecali nova znanja, koja će nam biti korisna za budućnost, razmjenjivali razna iskustva.

Došao je i 5. razred. Više mi se ništa nije činilo kao prije. Dobili smo nove predmete, upoznali nove profesore. Davno je nestao onaj osjećaj koji me je mučio na početku. Postala sam ozbiljnija i potpuno shvatila veliku važnost škole, ali od svega što se događalo u njoj, najviše sam voljela veliki odmor.

Lucijana Komljenović, 7.c

Katarina Popovčić, 8.a

Nikolina Dakić, 8.a

Crtice iz moje autobiografije

VRTIĆ!!! U vrtić sam krenula već s godinu i četiri mjeseca. U početku nisam voljela ići u vrtić, iako je moja teta Nina bila jako dobra. Priviknula sam se i od tada do škole to su mi bili najljepši dani. Sad to shvaćam. Sve je bilo igra kroz koju smo naučili sve potrebno za tu dob. Imali smo svoje radionice, predstave, išli na klizanje, u kazališta... Vrtičko vrijeme je brzo prošlo, na kraju smo plakali s tetama i roditeljima jer je došlo vrijeme da se rastanemo.

ŠKOLA!!! Opet nešto novo! Prvi razred uz učiteljicu Nadu Mešin prošao je preljepo. Uvela nas je u novo razdoblje života, veselila nas je i ljutila se s nama,

ali kao što sve lijepo brzo priđe, tako je došao i dan kada smo se morali rastati od moje omiljene profesorice. Opet u suzama! Nekako mi se čini da uvijek dobivam najbolje. Tako smo u 5. razredu dobili razrednicu Vidu, koja je kratko ostala jer se vratila naša razrednica Ivana. Opet najbolja!

Anamarija Gavranović, 7.c

☺ Briga o slobodi Zemlje

Gledam Zemlju kako pati zbog ljudskog nemara. Slušam Zemlju kako jadikuje, želim joj pomoći, ali ne mogu. Osjećam Zemljinu ljutnju, bez trunčice ponosa na ljude želim potaknuti ljude na razum, ali ne slušaju. Tražim način da joj pomognem. Vjerujem da će jednog dana postati sretna i ponosna na ljude.

Ivana Poznanović, 4.a

Ivana Jagatić, 7.a

Gledam Zemlju kako umire, gledam ju i boli me slušam njezin glas, tužan je, slušam da je sve gore. Osjećam veliku ljubav prema njoj. Osjećam da je ona dio mene. Želim da se sve naglo promjeni. Želim joj dobro.

Tražim rješenja za nju. Tražim čistoću. Vjerujem da se sve može promijeniti. Vjerujem da Zemlja može ozdraviti.

Kristijan Mandić, 4a

GLEDAM:

Gledam i divim se Zemljom
kako izdržava sve ove ratove i
sukobe.

SLUŠAM:

Slušam prirodu kako pjeva.
Slušam bol oceana.

OSJEĆAM:

Osjećam radost i ljubav
prema Zemlji

ŽELIM:

Želim mir u svijetu. Želim
ljubav i veselje.

TRAŽIM:

Tražim zdravlje, uljudnost
i sreću. Tražim ljubav.

VJERUJEM:

Vjerujem u bolju
budućnost i život.

Katarina Šestić, 4.a

Juso Hašimović, 7.a

Sunce ☺

Sunce nas grije svaki dan sve jače i jače.

U njemu ima dosta ljubavi za sve nas.

Ništa nije tako veliko i toplo kao naše sunce.

Crih-crih ptice pjevaju kroz njega.

Eh, kada bi sunce grijalo i noću.

Ema Blatančić 4.b

☺ Putovanje za pamćenje

Ja sam djevojčica Mateja.
Jednog dana putovala sam sa svemirskim brodom..

Posjetila sam planet Veneru.Na njemu sam vidjela izvanzemaljace. Bili su zeleni kao proljetna trava. Posjetila sam i planet Neptun.Na njemu sam vidjela prekrasan gradić.U njemu je sve mirišalo kao proljetno cvijeće.Onda sam se vozila Mliječnom stazom. Tamo sam upoznala Mala kola i Velika kola. Malo sam se s njima igrala i otišla. Pa sam posjetila Uran, Pluton, Mars, Jupiter,Saturn, Merkur i napokon Zemlja.

Svi ti planeti bili su lijepi ,ali ipak mi je najljepša Zemlja.

Mateja Mrvelj,3.b

SAN

Sanjao jednom mali zec
Da je išao na mjesec.
mrkve je imao punu torbu
kao da ide u veliku borbu.

ANA RELJA 3.B

Između cvata i cvata

Katarina Komljenović, 4.b

Početkom studenog zapuhao je jak vjetar. Sjevernjak.

Mlada jabuka ostala je bez lišća.
Bojala se studenog, a da o
prosincu i ne govorim .

A kad se pojavio siječanj, mlada
jabuka mu se požali zbog gubitka
ploda.

Siječanj je nije mogao gledati
tako tužnu pa joj kaže da je svima
tako, odnosno, to se svima
događa.

Rekao joj je da između sreće i
sreće mora malo pretrpjjeti.
Uskoro je pao bijeli snijeg. Mlada
jabuka je pod bijelom kapicom
sanjala o cvatu. Uskoro je došlo
proljeće. Siječanj je nestao, ali tu
je ožujak. Rekao joj da će
napokon listati. Jabuka se u sebi
veselo sjeti što je rekao siječanj
da uvijek treba biti zahvalan.

Ivana Poznanović, 4.a

Marko Blažić i Fran Lukić, 3,b

Stara kruška

U vrtu je bila stara velika kruška . Jedne godine stablo se počelo sušiti. Odlučio sam posjeći voćku . Došao je vrtlar da je posječe ,ali odjednom dolete jato ptica. Tužnim glasom su cvrkutale: „Ako nam uništiš krošnju,naši ptići neće imati tako sigurno gnjezdo!“ Doletjele su i pčele. „Kako ćemo mi preživjeti?Ove kruške su tako sočne i slatke.“Ptice su zacvrkutale:“Mi ćemo očistiti stablo od štetnih kukaca!“Pčele zazujale: “Mi ćemo stablo zamotati svojim medom!“ Poslušao sam sve žalosne ptice i marljive pčele .Svi su se dali na posao.Počelo je veselo cvrkutanje i zujanje,a kruška je procvjetala. Meni je dala lijepe i slatke kruške, a mojim prijateljima siguran dom.

Ilija Šalić, 4.b

Veronika Brođanac, 7.b

Stablo je moj dom

Ja sam ptičica mala,
Vrapčić Lala.
Živim na vrhu stabla,

Kućica mi mala.

Gnijezdo moje malo,
U cipelu bi stalo.
Napravljeno od travice,
Hrane za kravice.

Susjeda mi vjeverica,
Žireva ljubimica.
Razgovor s leptirom volim jako,
Poslije razgovora sve je lako.

Tužnog me čine vjetrovi i kiše,
Pa tada vrapčići živkaju najtiše.

Melani Janjić, 3.razred

Jan Kordić, 2.b

😊 😊 😊 PROLJEĆE

Došlo je proljeće i rode s njim. Sad vrapci imaju razlog pjevati. Dok pčele sok iz cvjetova sišu,djeca od radosti i veselja cikču. Dok lagano udišem taj nov svjež zrak mislim o životinjama,kako one jedva čekaju novu svježu hranu nakon duge zime. Otvaram oči, a u njima sjaj, kakva me sreća spopala.

Žene gledaju nove, šare nemlade cvjetove,a neke cvjetove sade. Muškarci se u znoju kupaju dok gnoje zemlju, za novu sadnje . Djeca se smiju zajedno s bakom, što se ovi ovako umaraju. Puž lagano po listu puže jede i jede. Pauk čeka mlade muhe, "Bit će hrane , veli on pa nožicama pede. Medvjedi nove ljubavi čekaju , za mlade se brinu.

Oh, to proljeće! Tako lijepo! Tako mlado! Ima svoje mjesto u mom srcu.

Katarina Šestić, 4. razred

Marija Samardžić, 2.b

Proljeće

Jutro je svježe i prohladno. Sve je lijepo procvjetalo. Na cvijeću jutarnja rosa. Pčele su prozujale. Drveće se uznenemirilo. Svaku sekundu izlazi novi pup. Rijeka se odledila, a zečići više ne plaču. Cvijeće kao zlato, a djeca se raštrkala po parkovima i igralištima. Oni zaljubljeni u parku leže na dekama. Oni stari su u kafićima i traže svoj mir.

Svi oni vole, vole proljeće, i stari i mladi!

Antonio Džolić 4.a

Moja baka

Moja baka se zove Ana Matun i ima 71 godinu. Živi u 3. Petruševcu 14.

Na na glavi ima rubac , šos po starom kraju, nosi bluze ovakvih boja i plavu pregaču. Dobra je, i pomaže mi u svakakvim stvarima i uvijek je vesela. Ima tradicionalan način odjevanja i najviše od svega voli kuhati.

Volim kod nje što je dobra i pazi nas.
Naučila me važnoj matematici i da budem dobra i poslušna.

Katarina Krizmanić ,3.b

Moj djed Franjo

Moj djed Franjo ima 58 godina i živi u 1. Petruševcu 5, odvojak 73.

Visok je i ima okruglo lice, sivu kosu i smeđe oči.Uglavnom nosi trenirku i majcu kratkih rukava.Dobar je i rado mi pomaže .Voli me učiti, igrati šah i okopavati vrt. Kod njega mi je najdraže što me uči igrati šah . naučio me da mlađima popuštam.

Mislav Perić, 3.b

Marko Vuković, 4.b

STARA VOĆKA

Živio jednom jedan kralj koji je imao preljepi vrt. U taj vrt je stalno išao jer je s najmilije voćke jeo mirisne jabuke. Voćka je počela stariti i gubiti plodove od velike i moćne zime. Jednog dana kralj je pozvao vrtlara i inaredio mu da

posiječe voćku. Čim je izustio tu riječ, razbolio se. U cijelom kraljevstvu nije bilo lijeka da se kralj oporavi. Vrtlar zamahne sjekicom, ali u taj tren doleti njemu krasna ptica i zamoli ga da ne sijeće voćku. Nakon ptice dođe vjeverica i ona ga zamoli da ne sijeće voćku. Dođu mu pčele i kažu: "Nemoj sijeći voćku napraviti ćemo najboljeg meda da kralj ozdravi!" Nakon tih riječi vrtlar otrči kralju i sve mu ispovijeda kako je bilo. Kralj otvorio oči i kaže: „Nemoj sijeći voćku!“ Tako je kralj jeo pčelinji med i uskoro sasvim ozdravio.

Laura Komljen, 4.b

Bevjana Šabani, 4.b

Mali medo

Medo skače oj, oj,oj,
Kraj košnice pčela roj.

Medu njuška boli
Jer on meda voli.

Pčele su ga izbole
Jer i one med vole.

A joj, a joj medo viče
Jer ga pčela jako piče.

Marko Blažić 3.b

Anja Perić, 8.c

Ljubav

Jako volim svoga tatu,
On me često nosi na vratu.

Ljubav između nas stvar je
prava,
Od nje nas nikad ne boli
glava.

Koliko ga volim to svi znaju
Jer ga ljubim i noću i danju.

Ana Relja 3.b

Paket sreće

Kad je Jakov otvorio paket sreće
Martina je dobila šareno cvijeće.
Jakov se zaljubio u Martinu,
A to jako muči Tinu.

Prišla mu Tina
Došla mu i Valentina.
Naljutila se Martina.
Naljutila se Valentina.
I tako ostala samo mala Tina.

Monika Pavić, 3.b

Ljubav je...

Cvijeća puna vreća.
Voljeti cijeli svijet,
Leptirov let, ptičiji pjev.

Marijana Agatić, 2.c

Korina Lujić, 2.b

Zanosna je ljubav ta
Tada volim svakog ja.

Gabrijela Bradarić , 3.b

LJUBAV

Ljubav je draga
Krokodilu, ptici, ljudima.
Ljubav je nešto predivno

Što u srcu sja.

Mirela Andrijević 3.b

Martina Komljenović, 6.c

PRIRODA

Priroda je moja draga prijateljica. Igramo se svakog dana nakon što dođem iz škole. Moja prijateljica ima oči neba, dugačku, zlatnu kosu poput sunčevih zraka, a na kosi vjenčić pun cvijeća se šareni, ima nježne ruke poput latica ruža, ima haljinicu do koljena raznim cvijećem istkanu. Priroda je lijepa moja prijateljica to već svi znaju. Često se družimo u mome dvorištu, vrtu, na mojoj livadi. Slični smo po sastavcima. Ja dobro sastavljam i kada dobro napišem sastav, učiteljica kaže da se neće brinutu za mene u petom razredu. To jest da neću imati problema u sastavljanju, a priroda kada sastavi nešto i pročita to okolici svi se zadive, a ptice zacvrkuću na granama od sreće. Jedino različito među nama je to da ona voli pjevati godišnjim dobima, a ja volim pjevati ljudima.

Ivana Zovko, 4.b

Ana Pšeničnik, 6.c

Vrijeme za umjetnost ...

Uredništvo: Renata Perković, prof., Marija Perđun, 6.d, Laura Slović, 6.c Andrea Brkić, 7.b, Lea Jerković, 7.b, Ivan Dunder, 7.b, Lucijana Komljenović, 7.c, Anamarija Gavranović, 7.c i drugi.